

Man har valgt denne Fremgangsmaade, fordi det er Udvalget bekendt, at den praktiseres overalt, hvor man hidtil har benyttet Skatteindtægt i Kommunerne, og at man har befundet sig vel derved. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det ikke er en Regel, der forudsættes lagt til Grund for Kommunens egen Bestaatning, men det er kun en Regel, der staar i § 4 og altsaa kun skal anvendes til Angivelse af de Indtægter, der opføres som en Rettefnor for den mellemkommunale Afregning. Om denne Regel er mere eller mindre korrekt, har derfor ikke nogen egentlig Interesse for de paagældende skattepligtige selv; dens Betydning fremkommer kun ved Afregning mellem Kommunerne.

§ 5 nævner den Skatteprocent, som de paagældende andelsberettigede Kommuner skulle kunne faa af de Indtægter, der hidrøre fra den. Formelt er den kun afvigende fra Regeringens Forslag deri, at man har fordelt de 2 pCt. paa de fire Kvartaler, altsaa en halv Procent paa hvert Kvartal, og det har vistnok overvejende Fordel, thi det er jo de ærede Medlemmer bekendt, at de forskellige Kommuner i Landet ikke have samme Regnskabs- eller Vigningsaar; Njøbenhavn har jo Finansaaaret som Vigningsaar, medens andre Kommuner have Kalenderaaaret. For at lette Afregningen mellem disse Kommuner vil det altsaa være bedre at benytte en Kvartalsberegning i Stedet for en Aarsberegning. Der er stillet Forslag af det ærede Medlem for Ringløbing Amts Iste Valgkreds (S. C. Christensen) om i Stedet for en halv Procent at sætte $\frac{3}{4}$ pCt. paa dette Sted, hvilket altsaa vil svare til i Stedet for i det oprindelige Forslag, som det lyder, 2 pCt. at sætte 3 pCt., og i Forbindelse dermed foreslaar det ærede Medlem og hans Meningsfæller, at Grænsen for, hvad Opholdskommunen skal afgive til Næringskommunen, skal sættes til $\frac{2}{3}$ i Stedet for Halvdelen af det hos den skattepligtige oppebaarne Skattebidrag. Disse to Forslag have jo oftere været Genstand for Forhandling, og jeg skal derom henvise til, hvad der er udtalt i Betænkningen. Jeg nævner, som sagt, fremdeles aldeles overvejende Betænkneligheder ved at gaa jaa vidt, at man giver den andelsberettigede Kommune en 3 pCt.'s Skat og endogjaa $\frac{2}{3}$ af den hele Skat for den paagældende Per-

son. Jeg tror, at man i Forhold som disse skal være varlig med stærke, bratte Overgange. Naar man har praktiseret Loven i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, og mener at kunne gaa videre, er det tidsnok at gøre dette. Hvad jeg frygter for, er, at i mange Kommuner, navnlig Landkommuner, vilde det blive hilst med liden Tilfredshed, om man gik videre.

§ 6 indeholder ikke særdeles store Afvigelser fra Regeringsforslaget. Kun med Hensyn til Foreningsbestaatning har man maattet træffe andre Regler. Jeg tror dog ikke, at det Forslag, som her opstilles, afviger fra det, der har været Regeringsforslagets Djemed. Efter mange Forhandlinger baade i Fjor og i Aar og efter Tvivl fra forskellige Sider er man med Hensyn til disse Produktionsforeninger og Forbrugsforeninger naaet til, hvad alle i Udvalget have anerkendt for rigtig, og jeg tror, at den højtærede Minister har sluttet sig til, at Foreninger, der maa betragtes som rent kooperative Foreninger, skulle vedblive at være skattefrie, og kun for saa vidt de opgive denne deres rent kooperative Natur og gaa over til at blive direkte Konkurrenter i Handel og Vandel med andre næringsdrivende, finder man det billigt, at de blive undertastede Skat. Dette Hovedsynspunkt har man som sagt sluttet sig til fra alle Sider. Ganske vist ved man jo, at enhver Art af Forbrugsforeninger og Andelsforeninger er saaledes bestaen, at den ved sit Regnskabs Opgørelse kan unddrage sig for Skat ved paa et tidligere Tidspunkt at fordele det forventede Udbytte, saa jeg tror ikke, at hele denne Skattebestemmelse spiller nogen særdeles stor Rolle; men set fra et Bestaatnings-Synspunkt kan man ikke andet end indrømme, at en Forening, der optræder direkte konkurrerende med sideordnede Foreninger, har Udkomst til at blive undertastet en tilsvarende Skat. Denne Regel, som man altsaa fra alle Sider i Udvalget har enedes om, har man imidlertid troet at burde udtrykke anderledes, end det er sstet i Regeringsforslaget, idet nemlig Regeringsforslaget, som ærede Medlemmer bekendt, gjorde det til et Karaktermærke for den skattepligtige Forening, at den handlede „fra aaben Bod“. Det er aabenbart, at dette Træk ikke kan være afgørende for Skatte-